

ಸಂಸಾರದ ಸವಿಯನ್ನು ಉಣಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಅದೇ ತನ್ನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪುತ್ತಿದ್ದ, ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಘೇಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಬರೀ ಪ್ರೇಮದ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಅವಶ್ಯನ್ನು ಸರ್ವ ಸುಖದಿಂದಲೂ ವಂಚಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪೋಲ್ಲ, ಅವನೊಬ್ಬು ಮೇಳಸಾರ್

‘ಹಾಗಾದೆ ನಿನು ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡರ್ನೆ ನಿಧಾರಣಿಂದ ಹಿಂದಿ ಸರಿಯಲ್ಲ ಅನ್ನ?’

‘ಖಂಡಿತಾ ಜಲ್ಲ’

‘ಮತ್ತೆ ಇಪ್ಪು ದಿನ ಯಾಕ ಸಮ್ಮನಿದ್ದಿಯಾ?’

‘ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂಥವರು ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅದ್ದು’

‘ಈ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ನಾಂ?’

‘ಬೆಂಡ್‌ಅಪ್ತ್ಯಾ ಮತ್ತೆ?’

‘ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು?’

‘ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಗುವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂವೇದನೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದವನಾಗಿರಬೇಕು’

ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಕೇಳಿದ...

‘ಅದೇನು ಹಾಗೆ?’

‘ಹುಟ್ಟಿಂ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಗಭ್ರ ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾಜ್ಯಾರೋ ಅವನಾರೋ ಎಂಬಂತಿರಬೇಕು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರವೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರ ಬಾರದು. ಅಂಥ ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥವನು ಸಿಗಬೇಕು’

‘ಸಿಗಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ದೆ’

‘ನಾನು ಒಂಟಯಾಗಿಯೇ ಇದೋ ಬಿಡ್ಡಿನಿ’

‘ಅಯ್ಯೋ ತಾಯೆ ನಿನ್ನಂಥವರೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರಾ...?’

‘ನಾನೇ ಇಬ್ಬಿನಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಕ್ಕಲು.

‘ಈ ಹುಟ್ಟು ಅಲೋಚನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವಶ್ಯನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಅವಶ್ಯ ಬಿದಲಾಗದ ಮನಸ್ಸಿತಿಯಿಂದ ತೀವ್ರ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು.

*

ಭಾನುವಾರದ ದಿನ ಸಂಬಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ರಾಧಾಳ ಮನಸೆಗೆ ಬಂದ ರಂಗನಾಥ, ‘ರಾಧಾ

ಇವನು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿ ಅಂತ. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತ. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ವರದಿಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾವಿಭೂರು ಪಿಕ್ಕರ್ಗೆ ಹೋಗ್ನಿದ್ದೀವಿ. ನೀನು ಬಾ’ ಎಂದು ಕರೆದ.

‘ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಕೆಲಸವಿದೆ’ ಎಂದಳು.

‘ಸರಿ ನಾವು ಬತ್ತಿರ್ವಿ’

‘ಕೂತ್ತೋಳ್ಳಿ ಕಾಫಿ ತತೀರ್ವನಿ’ ಎಂದಳು.

‘ಬೇಡ ಲೇಟಾಗುತ್ತೆ’ ಎಂದು ರಂಗನಾಥ ಬೈಕೆನ್ನಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದ.

ರಾತ್ರಿ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡ ರಾಧಾಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿ ಸುಳಿದಾಡತೆಡಿದರ. ಅವನ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ, ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಕಣ್ಣಗಳು, ಸುಂದರ ಅಂಗಸೌಷ್ಠವ ಅವಶ್ಯ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಬರಬೇಡಿತು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಲೇ ತನಗಿರಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿದ್ದಳು.

ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿ ಹೋಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಕುಶಿತಾಗ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿಯೇ ಮಾತಿಗೆ ಶುರುವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ.

‘ಇನ್ನೂ ರಂಗ ಒಳ್ಳೆ ಥಿಗರ್ನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸು ಮಾಡುತ್ತಾದಿದ್ದಿಯಾ?’

‘ಅವಶ್ಯ ನಾನು ಒಂದೇ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ಲೇ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿರೋದು ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ. ಅದ್ದೆ ಅವಶ್ಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ ನಿನು ಶಾಕೋ ಅಗ್ರೀಯಾ’

‘ಹೇಡಾ ಏನೋ ಅಂತದ್ದು?’ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿಯ ಕುಶಾಪಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ‘ರೂಮಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಬಾ’ ಎಂದ.

*

ವಾರ ಉರುಳಿತು. ಭಾನುವಾರ ಸಂಬಿ ರಾಧಾಳ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿ ಮನೆ ಒಳಗಡಿಯಿಂದ ಬಂದು ಬೈಕೆನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ‘ಇವನೇನು ಇಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದ.

‘ಆರಾ, ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರಿ ಬಂದಿದ್ದನೇ?’

‘ಹ್ಲಾ’